Раптово усі поставали борцями.
Усі з піджаків майорять прапорцями.

А я – не борець, не трибун, не оратор.
Дурна в мене вдача, паскудний карахтер.

Не маю позиції, навіть – і пози,
Отож балансую між віршів і прози.

Але не пишу я в ній про патріотів,
Про славне лицарство – про них і поготів.

Чи то – поготів? Ні, здається – поготів.
Також не пишу я про гуннів, про готів,

Ані про манкуртів, ні про яничарів,
Ані про Батурин, ані про Почаїв,

Ні про Калнишевського, ні про Мазепу.
Варю собі каву. Читаю газету.

Ходжу до клозету. Ходжу до театру.
Палю сигарети. Здебільшого – "Ватру".

Оскільки ні "Кемелу", ні "Галуазу"
Ніхто не пришле із Бродвею й Монмартру.

1992